

saadan uden videre sætte paa Gaden. Der maa være en Bestemmelse om, hvorledes man har at forholde sig i de Byer, hvor disse særlige Borgmestre ere ansatte. Der maa indeholdes Regler for, hvorledes man skal pensionere dem, dersom man straks vil gaa til at indføre kommunevalgte Borgmestre ogsaa i disse Byer. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Borgmestrene i de nævnte 6 Byer have mange forskellige Hverv, de saakaldte Magistratsforretninger, at udføre. Alt, hvad der vedrører Næringsvæsen, Firmsager, Myndighedsanliggender, Vurderingsforhold, Kirkestyrelse, Svendepøver, Indgaaelse af borgerligt Ægteskab osv., sorterer under dem, og der maa træffes Bestemmelse om, hvorledes en Adskillelse skal finde Sted mellem de Hverv, der komme til at paahvile de kommunevalgte Borgmestre, og de Hverv, der skulle overtages af andre Embedsmænd.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at denne Sag har en finansiell Side. Man har nu i den senere Tid fra Købstadforeningen hørt Klagemaal over de store Byrder, der paalægges Byerne ifølge de Love, vi have vedtaget her, og man maa ikke være blind for, at den Omstændighed, at der nu skal være en af Kommunen valgt Borgmester, vil paaføre Byerne meget betydelige Udgifter. Selvfølgelig maa vedkommende Formand for Byraadet have en Sekretær, som maa være en juridisk kyndig Mand, da han ellers ikke kan varetage de Forretninger, som ere at varetage for en stor Kommune, og jeg er bange for, at en saadan Sekretær bliver efterhaanden en myndig Mand, at det egentlig bliver ham, der faar de fleste Traade i sin Haand. Især hvis man vælger Borgmester hvert Aar, som Forslaget gaar ud paa, er jeg sikker paa, at Formanden mange Steder bliver Straamand for en saadan Sekretær, og det er jo ikke Meningen. Jeg tror da, det vil være heldigt i det mindste at gaa til en Ordning som den af den sidste ærede Taler foreslaaede, at lade Valget af Borgmestre i Købstæderne gælde for 4 Aar, for den Valgperiode, for hvilken vedkommende Byraad er valgt. Det er nemlig en Kendsgerning, at Flertallet vil blive uforandret i de 4 Aar, Valgperioden omfatter, og selvfølgelig er det i Kommunens Interesse, at den, der er Formand for Byraadet, har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Byens kommunale Forhold, og skal der blive en virkelig Ledelse fra hans Side, gaar det efter min Mening ikke an at skifte Borgmester hvert Aar.

Jeg mener derfor, at Sagen har Krav

paa Rigsdagens fulde Opmærksomhed, og det er nu blevet paatrængende nødvendigt at komme til en Ordning. Hverken Regeringen eller Rigsdagen kan efter min Mening nu skyde denne Sag fra sig. Det hedder, som det ogsaa før er nævnt, i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 2, at „Købstadkommunernes Anliggender styres af Byraadet, som bestaar af valgte Medlemmer og, indtil en almindelig Omordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted, af en af Kongen beskikket Borgmester som Formand“. Nu har Rigsdagen vedtaget en Lov om Retsforholdenes Omordning, og det bliver derfor nu en Nødvendighed at komme til en endelig Ordning af Spørgsmaalet om, hvem der i Fremtiden skal beskikkes som Formand for Byraadene. Jeg finder det naturligt, at det er Byraadene selv, der vælge deres Formand, men det er en Sag, det gentager jeg, som ikke er saa let at løbe til. Jeg haaber imidlertid, at der vil komme en velvillig Forhandling mellem det Udvalg, der faar denne Sag under Behandling, og Ministeren, saa at det med Ministerens Bistand og ved Hjælp af de Oplysninger, han formentlig nu sidder inde med, skal lykkes at komme til et Resultat, saa at dette Forslag kan føres op i det andet Ting og der blive Genstand for indgaaende Forhandling. Jeg haaber da, at det, inden Rigsdagen slutter, skal blive muligt at tilvejebringe en Lov om denne Sag.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) udtalte, at der omkring i Købstæderne er mange Embedsmænd, der med stor Dygtighed og Samvittighedsfuldhed have udført deres Hverv som Formænd for Byraadene. Men det er ogsaa en Kendsgerning, at der ikke er saa faa Borgmestre, der ikke have haft den Interesse for Kommunens Anliggender, som de burde have, og at der i Byerne mange Steder har været indgaaende Misfornøjelse med de kongevalgte Borgmestres Ledelse af Byraadets Anliggender. Regelen har nemlig været den, at naar Justitsministeren har beskikket en Retsbetjent i en Købstad, har Indenrigsministeriet ogsaa beskikket den vedkommende til Formand for Byraadet, enten han duede til det eller ej. Indenrigsministeren er ikke pligtig til absolut at tage den Mand, men som Regel har der ikke været andet Valg, og det har mange Steder givet Anledning til ikke saa ringe Misfornøjelse. Jeg ved mange Eksempler paa, at man har længtes efter en Ordning som den her foreslaaede, at